

faa have vi ment, at Billighed talte for, at disse Telegrafbude ubtryffeligt bleve medtagne. Udvalgets Flertal indstiller saaledes disse Ændringer til Vedtagelse. Dette, at de have deltaget i at stille disse Ændringsforslag, forandrer naturligvis ikke de enkelte Medlemmers Stilling til Loven.

Solstein-Ledeborg: Ja, efter mine Udtalelser ved denne Sags 2den Behandling, og da jeg har stemt mod Lovens videre Fremme, vil det være en Selvfølge, at jeg ikke kan deltage i denne Lovs yderligere Behandling her i Thinget. Jeg vil kun bemærke, at det Forslag, der er stillet om at give Loven Titel af Lillægsbevillingslov — kjøndt det i og for sig kan være en forreklere Titel end den anden, — jo aldeles ikke dækker det, som er Lovens Hovedmangel, nemlig at det er et Tilbagesog, en Idmygelse for Folkethinget derved, at Bestemmelsen om disse Forhold ere blevne tvungne ud af Finantsloven og af Regjeringen er sat ind paa en særlig Lov. Om man saa kalder denne særlige Lov paa den ene eller den anden Maade, har ikke nogen som helst politisk eller konstitutionel Interesse. Jeg skal indskrænke mig hertil og forøvrigt anbefale at stemme mod Loven.

Th. Nielsen: Da jeg ikke var tilstede ved denne Sags 2den Behandling, skal jeg tillade mig at fremkomme med et Par Bemærkninger. Jeg var med til en Indstilling, som blev forfattet og som gik ud paa, at der skulde gives Lønningsstillæg af Lønninger indtil 2,000 Kr.; men da jeg af Referatet har set, at det er blevet udtalt fra de Herrer's Side, med hvilke jeg var med til at foreslaa dette, at selv om det vedtoges, saa vilde de dog stemme mod Loven, saa vil jeg dog, for at undgaa enhver Misforstaaelse, udtale, at deri er jeg ikke enig med dem. Var Forslaget blevet vedtaget, havde jeg stemt for Loven. Mit principale Standpunkt var dette, at jeg selvfølgelig helst havde set, at Lønningslovene vare blevne færdige; derfor kunde jeg have ønsket, at dette Forslag var blevet holdt tilbage saa længe som muligt, for at vi kunde faae saa mange af Lønningslovene færdige som muligt. Det er jo vel ikke klart endnu, om ikke flere af dem kunne blive færdige, men selv om det nu sker, er der Intet foregrebet, og i alt Fald er saa meget klart, at de blive ikke alle færdige. Altsaa, naar ikke det principale Standpunkt kan ske Fyldest ved, at Lønningslovene blive færdige, saa ser jeg ikke, at jeg for min Part kan gaa nogen anden Vej end den, at stemme for det, der nu ligger for, ligesom jeg vilde have stemt for Lovforslaget, hvis vort nævnte Ændringsforslag var blevet vedtaget. Jeg skal nu kortelig begrunde, hvorfor jeg gjør det. Jeg gjør det saa meget mere, netop fordi Lovloven,

for hvilken jeg vilde have stemt, var bleven vedtaget, det finder jeg mig foranlediget til at sige, netop fordi jeg da var fraværende. De Forskiøelser, om hvilke her er Tale, gaa ikke videre, end de, der er Tale om i Lovloven, og maasse neppe saa vidt. Jeg vilde derfor finde det temmelig ubilligt, om man vilde give Lovbedsmændene den Lønningsforbedring, som de ville faae efter Lønningsloven, og undlade at give Andre (Berg: Og Skolelestrene!). Dem kommer jeg senere til. Netop fordi Lovlovens Lønningslov er bleven vedtaget — og den giver Lillæg, for hvilke jeg vilde have stemt —, vilde jeg finde det meget uretfærdigt fra mit Standpunkt — jeg taler kun fra mit Standpunkt, Andre kunne have en anden Synsmaade —, om man ikke vilde give disse Embeds- og Bestillingsmænd, som ere stillede paa samme Maade, noget Lignende som det, Lovbedsmændene faae. Det er den ene Grund, hvorfor jeg for min Part ikke finder det rigtigt at stemme imod, at der ydes et Lillæg som det, her ligger for. Jeg kunde have ønsket, at det havde været anderledes, omtrent som det Ændringsforslag vi, stillede, men jeg lægger ikke stor Vægt paa det; Enhver kan sige sig selv, at nogen stor finantsiel Betydning har det ikke. Det er den ene Grund, hvorfor jeg vil stemme for Forslaget. Den anden Grund er Skolelestrene, som det ærede Medlem her lige overfor (Berg) hentydede til. Jeg kan ikke negte, at, naar man giver 300,000 Kr. til disse kommunale Bestillingsmænd, som dog ligge Kommunerne nærmest, strider det imod min Fylke ikke ogsaa at give et Lillæg til andre Bestillingsmænd og det under Staten, som ere ligesaa daarlig lønede. Jeg kan ikke forene det med min egen Opfattelse og egen Overbevisning ikke at gjøre det; thi jeg kan ikke Andet end erkjende, at mange af dem, om hvilke her er Tale, maasse endogsaa Flertallet af dem, ere uheldigere stillede, end Skolelærerne ere det. Altsaa det er den anden Grund, og endelig den tredje er kort og godt den, at vi maa alle erkjende, at Løberne ikke ere blevne billigere, end de vare isjor. (Kjær: Det er ikke rigtigt!) Ja, det kan der maasse disputeres om. (Kjær: Det er ikke sandt!) Ja, er det ikke sandt, vil det ærede Medlem saa ikke læse de statistiske Oplysninger igjennem, saa at han kan ved dem begrunde, at det ikke er sandt. Jeg tror, at det er sandt. Denne mindre parlamentariske Afbrydelse vil jeg dog bede det ærede Medlem overveie, begrunde og beviise ved Oplysninger af Priserne. (Kjær: Det var ikke til det ærede Medlem, jeg rettede den Bemærkning.) Ja, saa beder jeg om Forskiøelse; men jeg forstod, at den blev sagt imod min Bemærkning om, at det er ligesaa dyr Tid og vel endogsaa lidt dyrere nu, og det fastholder jeg,